

Μένουμε σπίτι!

Γίνε τό «σλόγκαν» τῶν τελευταίων μηνῶν: **«Μένουμε σπίτι»**. Ἐραγε ἔχουν ὅλοι σπίτι; Ἄρκετοί ὀπωσδήποτε εἶναι ἄστεγοι. Καί γι' αὐτούς ὀφείλουμε νά φροντίζουμε κατά τό «ξένος ἡμῶν καί συνηγάγετέ με» (Ματθ. κε' 35). Ἄλλά καί τά σπίτια εἶναι κατά περίπτωσι διαφορετικά. Ὑπάρχουν σπίτια πολυτελέστατα, μέ πολλά δωμάτια καί πολλούς χώρους. Ὑπάρχουν καί σπιτάκια φτωχικά, ὅπου μετά βίας στριμώχνονται οἱ ἔνοικοι, ὅταν μάλιστα συμβαίη νά ἔχουν καί πολλά παιδιά.

Πάντως τό **«Μένουμε σπίτι»** δέν εἶναι ἀπλῶς μιά συμβουλή. Κάτω ἀπό τίς συνθήκες τοῦ θανατηφόρου ἰοῦ, τοῦ κορωνοϊοῦ, τοῦ covid -19, τό **«Μένουμε σπίτι»** εἶναι προσταγή. Εἶναι κυβερνητική διαταγή. Καί ὀφείλουμε νά πειθαρχήσουμε, ἂν θέλουμε νά περιορίσουμε τήν ἐξάπλωσι τοῦ ἰοῦ καί ν' ἀπαλλαγοῦμε τελείως ἀπό τήν ἀνεπιθύμητη ἐπίσκεψί του. Ὅ,τι κι ἂν λένε οἱ διάφοροι ἀνεύθυντοι, τόν λόγο ἐν προκειμένῳ τόν ἔχει ἡ Ἱατρική ἐπιστήμη, ἡ ὁποία παγκοσμίως ἐργάζεται γιά τήν καταπολέμησι τοῦ ὄρατοῦ-ἀοράτου ἐχθροῦ.

• Οἱ χριστιανοί λαχταροῦν νά βρίσκονται καί στό κοινό τους σπίτι, στήν **Ἐκκλησία**. Ὅταν ἡ Παρθένος Μητέρα καί ὁ προστάτης τῆς Παρθένου καί τοῦ Ἰησοῦ, ὁ Ἰωσήφ, Τόν ἔχασαν δωδεκαετῆ καί ἐπιστρέφοντας στήν Ἱερουσαλήμ Τόν βρῆκαν στό Ναό, Τόν ρώτησαν: **«Γιατί μᾶς τόκανεσ αὐτό, παιδί μου; Ψάχνουμε μέ κόπο νά Σέ βροῦμε»**. Καί ὁ Κύριος τούς ἀπάντησε: **«Τί ὅτι ἐζητεῖτέ με; Γιατί μέ ζητᾶτε; Δέν ξέρετε, ὅτι πρέπει νά βρίσκωμαι στό σπίτι τοῦ Πατέρα μου;»** (Λουκ. β' 48-49).

Ὅπωσδήποτε λαχταροῦν, «προσκαρτεροῦν» (Πράξ. β' 42) οἱ χριστιανοί νά βρίσκονται στό Ναό γιά τήν κοινή λατρεία καί τή μετοχή στό μυστήριο τῆς **θείας Κοινωνίας**. Μά γιά πολύ καιρό βρίσκονται ἔξω ἀπό τό Ναό, γιάτι ὑποχρεώθηκαν νά παραμένουν στό σπίτι. Πολλοί ἔνωσαν σάν φυλακή τό σπίτι.

• **«Μένουμε σπίτι»!** Τόσα μποροῦμε νά κάνουμε στό σπίτι! Νά **τακτοποιήσουμε** «τά τοῦ οἴκου μας», τά πράγματα τοῦ σπιτιοῦ, τά βιβλία μας, τά ἀρχεῖα μας, ἀλλά κυρίως νά τακτοποιήσουμε τά τοῦ ἐσωτερικοῦ οἴκου, τά τῆς ψυχῆς μας. Καιρός γιά **αὐτογνωσία**, γιά περίσκεψι, γιά **μελέτη**, γιά περισυλλογή.

• **«Μένουμε σπίτι»!** Νά θυμηθοῦμε, ὅτι στό σπίτι μᾶς περιμένει ἕνα **εἰκονοστάσι**. Ὁ Χριστός μᾶς βλέπει καί μᾶς θέλει νά Τοῦ μιλήσουμε. Νά Τόν προσκυνήσουμε. Νά Τόν εὐχαριστήσουμε γιά ὅλα, γιά ὅσα θεωροῦμε εὐεργεσίες, ἀλλά καί γιά ὅσα θεωροῦμε δοκιμασίες, πού πίσω τους ὁμως κρύβουν τή χαρά καί τή σωτηρία. Ἡ Παναγία μᾶς θέλει, γιά νά τῆς ποῦμε τούς πόνους μας, ἀλλά καί γιά νά μᾶς κατευθύνῃ στόν Υἱό καί Θεό τῆς. Οἱ φίλοι μας, οἱ ἄγιοι, κι αὐτοί μᾶς περιμένουν. Πόσες θλίψεις ὑπέμειναν ἐκεῖνοι γιά τόν Χριστό! Μικρές οἱ δικές μας θλίψεις.

• **«Μένουμε σπίτι»!** Μᾶς περιμένει ἡ ἀγάπη καί ἡ **ἐπικοινωνία** τῶν δικῶν μας. Ἐπί τέλους τό ἀντρόγυνο ἔχει χρόνο νά ἰδωθοῦν, νά δεθοῦν καί νά δοθοῦν ὁ ἕνας στόν ἄλλον. Νά κουβεντιάσουν.

• **«Μένουμε σπίτι»!** Μαζί μέ τά **παιδιά**. Μέ τά μικρά θά παίζουμε, ἀλλά καί θά διαβάζουμε. Τά μεγαλύτερα θά τά χαροῦμε, γιάτι ἐπί τέλους βρῆκαν τό σπίτι τους. Ὁ κόσμος καί οἱ παρέες τά εἶχαν ξεσπιτώσει. Καί τά ἀκόμα μεγαλύτερα πιθανόν νά συζοῦσαν μακριά ἀπό τό σπίτι, μέσα στή βρώμικη ἀγάπη προγαμιαίων σχέσεων.

• **«Μένουμε σπίτι»!** Καί μποροῦμε νά κάνουμε τό σπίτι μας σάν τό σπίτι τῶν πρώτων χριστιανῶν, δηλαδή, **«κατ' οἶκον ἐκκλησία»**.

• Ἄλλά! Ὑπάρχει ἕνα μεγάλο **«ἀλλά»** καί ἕνα **«γιατί;»**.

—Γιατί ἐμένα δέν μ' ἀφήνουν νά μείνω στό σπίτι μου;

—Γιατί παραβιάζουν τό ἄσυλο τοῦ δικοῦ μου σπιτιοῦ καί μέ κακοποιοῦν;

—Γιατί μοῦ κάνουν ἔξωσι;

Ποῖός ρωτᾶει; Δέν καταλάβατε; Μιλᾶει τό παιδί, τό **ἀγέννητο παιδί**. Δικό μας εἶναι καί τό διώχνουμε. Ὁ ἰός, ὁ κορωνοϊός, ἔκανε ἤ καί θά κάνῃ ἀκόμα ἔξωσι ἀπό τή ζωή σέ μερικές δεκάδες συμπολίτες μας. Ἄλλ' ἡ ἔκτρωσις μέσα σέ μιά μέρα (κάθε μέρα) κάνει ἔξωσι θανατική, μαρτυρική, σέ **800 περίπου παιδιά!** Γιατί; Γιατί; Γιατί; Αὐτό τό γιατί τοῦ βρέφους, πού δέν βλέπει τή στοργή γιά ζωή, ἀλλ' ἀντιμετωπίζει τό φονικό ἱατρικό ἐργαλεῖο τοῦ φρικτοῦ θανάτου, αὐτό τό «Γιατί;», φοβᾶμαι, πῶς θά εἶναι ἡ **θηλιά** μας.

• **«Μένουμε σπίτι»!** Κανένας νά μή πεθάνῃ ἀπό τόν ἰό. Ἄλλά καί κανένα παιδί νά μή δολοφονηθῇ ἀπό τή μανία τῆς ἐκτρώσεως.

• **«Μένουμε σπίτι»!** Καθένας σπίτι του. Τήν ὥρα πού διαβάζετε τό παρόν θά ἔχῃ ἀνοίξει τό πιό ὠραῖο σπίτι μας, ἡ **ἐκκλησία μας**; Τό λαχταρᾶμε. «Ἐξελεξάμην παραρριπτεῖσθαι ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ μου μᾶλλον ἢ οἰκεῖν με ἐν σκηνώμασιν ἀμαρτωλῶν» (Ψαλμ. 83, 10). Καί ἡ πιό βαθειά λαχτάρα μας: Ὅλοι νά βρεθοῦμε στό ἄλλο σπίτι, πού ἄνοιξε ὁ Χριστός μέ τό Σταυρό καί τήν Ἀνάστασί Του.

Πρόκειται γιά τήν **ἀχειροποίητον οἰκίαν»** (Μάρκ. ιδ' 58). Πρόκειται γιά τή **βασιλεία Του τήν αἰώνια**. Βεβαίωσε ὁ Χριστός: «Ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ πατρός μου μοναί πολλαί εἰσιν» (Ἰωάν. ιδ' 2). Μικρό **κελλάκι** δός μας, Κύριε. Τό πιό μικρό κελλάκι τῆς οὐράνιας κατοικίας εἶναι ἀπίερος πιό ὁμορφο ἀπό τά παλάτια τῆς γῆς.